

Sinh nhật của ai đó

Tác giả: Toon Tellegen • Minh họa: Jessica Ahlberg

“Mật ngon thật.” Kiến trầm trồ
 “Mật dở ẹc.” Ong Nghệ chê bai
 Cả hai ngồi giữa muôn loài bên một chiếc bàn dài. Hôm ấy là sinh nhật của ai đó. Ai đó đã phát biểu xong, và giờ muông thú đang dự tiệc.

Kiến cắn thêm một miếng và bảo: “Ồ, cậu nói đúng. Mật chán thật.”

Ong Nghệ cũng cắn một miếng và bảo: “Í, cậu có lí. Mật ngon ghê.”

“Như nhai rơm nhai rác.” Kiến nói. “Tớ chẳng có lí tí nào. Cậu đúng mà.”

“Tuyệt đối không.” Ong Nghệ cãi. “Cậu mới đúng. Dù nhìn nhận theo cách nào, tớ vẫn hầu như chắc chắn sai.”

“Ồ, cậu thích sai phải không?” Kiến nói. “Nhưng chuyện chẳng dễ thế đâu. Cậu... đã... đúng.”

Ong Nghệ quay sang đẩy Kiến một cái. “Cậu đúng!” Nó gào lên. “VẬY ĐẤY!”

Kiến kiễng chân, giật mạnh cánh trái của Ong Nghệ. Ong xoắn một sợi râu của Kiến, Kiến xiết chặt eo Ong. Cả hai đều kêu: “Trời ơi!”, đều gào: “Cậu nói đúng.”

Ong túm lấy khăn trải bàn. Các con vật thần thờ nhìn các món ăn thịnh soạn trượt khỏi bàn và đổ nhào xuống sàn.

Kiến hét to: “Tớ nói... không... đúng!”

Ong vo ve như điên, gào lên: “Cậu... nói... đúng!” Nó dùng hết sức bình sinh đẩy Kiến xuống gầm bàn.

Gấu chỉ nhanh tay “cứu” được mỗi chiếc thìa khỏi rớt. Nó lau bàu: “Tiệc vui nhỉ.” Cá Chép nhìn số nước ít ỏi chưa sánh ra ngoài bể, lòng đầy thất vọng.

Dưới gầm bàn, Ong Nghệ và Kiến vẫn tiếp tục đánh nhau. Chẳng ai muốn thừa nhận rằng mình đúng, cho dù biết bao nhiêu cái chân đã bị bẻ cong, biết bao nhiêu sợi râu đã bầm dập.

Khách khứa về nhà, vừa buồn chán vừa đói meo. Khắp sàn vương vãi bữa bãi những món ăn ngon rơi tung tóe; chẳng ai nhớ ai tổ chức tiệc nhân dịp gì.

Đêm đã khuya, Kiến và Ong Nghệ kiệt sức, nằm kề vai trên sàn. Bằng chút nỗ lực cuối cùng, Ong Nghệ đập cánh mình lên bụng Kiến.

“Cậu bị cảm lạnh mắt.” Ong nói.

“Không, tớ rất nóng!” Kiến vẫn còn giận dữ.

“Cậu nói đúng.” Ong thều thào, nhưng vẫn không rút cánh về.

Kiến không đáp, gác cái chân duy nhất không bị thương lên thân Ong Nghệ. Nó đợi đến khi Ong Nghệ ngủ thiếp đi. Rồi, bằng một giọng thều thào, nó cố bảo: “Cậu cũng thế.”

Trích từ cuốn **Ở nơi xa tít mù khơi**, NXB Kim Đồng, 2019.

Khò...

Khò...

Khò...

